RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 110.783 van 1 oktober 2002
in de zaak A. 115.066/XIV-7922.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. CAMERLYNCK,
kantoor houdende te 8900 IEPER,
Cartonstraat 14

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Albanese nationaliteit, op 22 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Albanese nationaliteit, is België binnengekomen op 15 juli 2001 en heeft zich op 16 juli 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 24 juli 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 23 november 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 juli 2001 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van de beslissing luidt als volgt :

> "Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> Volgens uw verklaringen hebt u de Albanese nationaliteit. Sinds 1993 zou u lid zijn van de Democratische Partij (DP). U zou voor deze partij actief propaganda gevoerd hebben in verkiezingsperiodes. Uw broer J. zou DP-secretaris geweest zijn in Shkoder. Voor de lokale verkiezingen van 24 juni 2001 zou uw broer aangeduid zijn als vice-voorzitter van de kiescommissie in Shkoder. Tien dagen voor de verkiezingen zou uw broer op de terugweg van een DP-meeting in Lushnje door onbekenden omgebracht zijn. U zou klacht ingediend hebben bij de politie, maar dit zou niet tot resultaten geleid hebben. Daarom zou u naar het Ministerie van Binnenlandse Zaken geschreven hebben. U zou door minister Paskal Milo uitgenodigd zijn, maar toen u zich op 28 juni 2001 bij het ministerie aanmeldde zou een secretaris u afgewimpeld hebben met de mededeling dat de minister u niet kon helpen en dat u terug naar huis moest gaan. Omdat u sinds de

moord op uw broer geschaduwd werd, zou u besloten hebben Albanië te verlaten. U vertrok op 12 juli 2001 richting België, waar u aankwam op 15 juli 2001 en waar u de volgende dag asiel aanvroeg.
Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende feiten of elementen hebt aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat u uw land van herkomst verlaten hebt omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u alsnog bij een eventuele terugkeer naar Albanië een dergelijke vrees zou dienen te koesteren.
De door u aangehaalde feiten houden verband met de moord op uw broer, die secretaris geweest zou zijn van de DP in Shkoder en aangesteld zou zijn als vice-voorzitter van een kiescommissie. Zelf werd u echter nooit rechtstreeks bedreigd (p. 7 van het verhoorverslag CGVS). Uw vrees is dan ook louter hypothetisch. Het is bovendien contradictorisch dat, ondanks het feit dat u verklaarde dat het de Albanese autoriteiten zijn die u vreest (verhoorverslag CGVS P. 8), u zich toch hebt aangemeld bij de politie en bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken.
Verder dient er op gewezen te worden dat u verklaard hebt in Albanië beschikt te hebben over krantenartikels en videobeelden in verband met de moord op uw broer (verhoorverslag CGVS p. 5). Het feit dat u hebt nagelaten het nodige te doen om deze bewijsstukken effectief naar België over te laten brengen, doet ernstige twijfels rijzen aangaande de waarachtigheid van de door u afgelegde verklaringen en de ernst van uw vrees.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert :

“Het Commissariaat-Generaal heeft deze motivatie van verzoeker als onbewezen verklaard, deels op basis van één kort zinnetje uit de verklaringen van verzoeker, deels op de overweging dat hij bij de autoriteiten klacht heeft neergelegd m.b.t. de moord op zijn broer.
Het zinnetje in de verklaringen van verzoeker (verhoorverslag CGVS blz. 7) dat hij niet rechtstreeks bedreigd was geworden, is uit zijn context gerukt. Verzoeker heeft benadrukt dat hij zich bedreigd voelde en dat zijn leven in gevaar was omwille van zijn politieke activiteiten. Dat hij eventueel nog niet rechtstreeks fysiek bedreigd was geworden, neemt niet weg dat hij een gegronde vrees had voor vervolging.
Ook het feit dat verzoeker klacht heeft neergelegd m.b.t. de moord op zijn broer, zelfs al was hij van oordeel dat het ging om een politieke afrekening, kan niet worden ingeroepen om te gaan stellen dat de asielaanvraag van verzoeker op contradictorische elementen zou gebaseerd zijn.
Door de argumentatie van verzoeker nagenoeg zonder enige motivatie naast zich neer te leggen, heeft het Commissariaat-Generaal zich niet gehouden aan zijn motivatieverplichting, die het dient na te leven bij het nemen van zijn beslissingen.
Verder zij erop gewezen dat krachtens de zorgvuldigheidsverplichting het Commissariaat-Generaal gehouden is zijn beslissing te steunen op een correcte feitenvinding, wat hier niet gebeurd is.”;

2.2.1. Overwegende dat met betrekking tot de beweerde schending van de motiveringsplicht, dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet ontkent verklaard te hebben dat hij nooit rechtstreeks werd bedreigd; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag steunt op feiten die verband houden met de moord op zijn broer; dat, aangezien verzoeker bovendien zelf verklaarde nooit rechtstreeks te zijn bedreigd, het niet kennelijk onredelijk is te noemen dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geoordeeld dat verzoekers vrees louter hypothetisch is; dat bovendien verzoeker met het argument dat zijn klacht m.b.t. de moord op zijn broer niet kan worden ingeroepen om te stellen dat zijn asielaanvraag is gebaseerd op contradictorische

elementen, geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat verzoeker zich hier immers beperkt tot een loutere bewering die hij niet staaft met enig concreet element; dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en afdoende en deugdelijk is;

2.2.2. Overwegende dat met betrekking tot de beweerde schending van de zorgvuldigheidsplicht dient te worden aangestipt dat verzoekers uiteenzetting bijzonder vaag en summier kan worden genoemd; dat verzoeker zich beperkt tot de loutere bewering dat de bestreden beslissing niet steunt op een correcte feitenvinding; dat verzoeker deze bewering nergens uitwerkt aan de hand van enig concreet element; dat bijgevolg verzoeker op deze wijze wederom geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat bovendien dient te worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker voor een interview werd opgeroepen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat hij tijdens dit verhoor de kans kreeg zijn asielmotieven kracht bij te zetten en nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen; dat het verhoor bovendien gebeurde met behulp van een tolk die de Albanese taal machtig is; dat derhalve kan worden gesteld dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing niet onzorgvuldig is te werk gegaan; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één oktober tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **A. BEIRLAEN.**